

Katecheza 1.

Cztery kroki!

Pierwszy etap to **usłyszenie**, że jest ktoś taki jak Jezus. Piotr usłyszał to od swojego brata Andrzeja.

Osobiste **spotkanie** Piotra z Jezusem to drugi etap jego życia.

Trzeci etap dokonał się na jakimś etapie wspólnego przebywania razem. Piotr przekonał się, że Jezus jest kimś niezwykłym, że to ktoś więcej niż cieśla, że jest to Mesjasz, Syn Boży. Można użyć sformułowania, że Piotr przeżył swoje zafascynowanie, zauroczenie Jezusem, **zakochanie** w Jezusie.

Nie wystarczy jednak zakochać się w Jezusie, nie wystarczy, by mieć wiarę w swoim sercu i po cichutku się nią rozkoszować i praktykować. Potrzeba jeszcze, jako konieczne uzupełnienie, zdobyć się na publiczne **wyznanie**.

Budowanie związku z Jezusem ma cztery etapy:

1. Usłyszenie (ktoś ci o Nim mówi)
2. Spotkanie (na modlitwie, w sakramentach, w Biblii)
3. Zakochanie (w sercu)
4. Wyznanie (powiedzenie o swojej miłości Jezusowi i światu)

Na jakim TY Jesteś etapie?

Zajrzyj do Biblii

Święty Hieronim napisał: „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa”.

Świadomy chrześcijanin to ten, który nie rozstaje się ze swoją Biblią. Zapraszam Cię do krótkich ćwiczeń, do których potrzebny będzie przynajmniej Nowy Testament.

Spotkasz się w tym miejscu ze skrótami, które odsyłać cię będą do różnych miejsc Pisma Świętego. Musisz się nauczyć odczytywać te skróty. Litery to skrót księgi (Mt - Ewangelia według św. Mateusza, Mk - Ewangelia według św. Marka, Łk - Ewangelia według św. Łukasza, J - Ewangelia według św. Jana; niekiedy przed skrótem księgi znajdziesz liczbę - tak jest na przykład z niektórymi listami - św. Jan napisał trzy listy, więc oznacza się je 1J, 2J, 3J; skróty innych ksiąg znajdziesz w samej Biblii).

Cała Biblia podzielona jest na numerowane rozdziały a rozdziały na wersety. Liczba przed przecinkiem oznacza rozdział, liczby po przecinku oznaczają wersety. Myślnik oznacza, że chodzi o dłuższy fragment.

Dla ilustracji dwa przykłady: Mt 5,1-12 oznacza dwanaście pierwszych wersetów piątego rozdziału Ewangelii Mateusza; Mk 1,10 oznacza dziesiąty werset pierwszego rozdziału Ewangelii Marka.

Odpowiedz na pytania, wykonaj polecenia:

Przeczytaj historię spotkania pewnego człowieka z Jezusem:

Dz 8,1-3; Dz 9,1-31; Dz 11,19-30; Dz 13,1-12

Jakie imiona nosił?

Streść w kilku zdaniach jego historię:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pomyśl i napisz

Czym jest dla Ciebie bierzmowanie? Dlaczego chcesz je przyjąć?

Masz pisać „od siebie”, niczego nie przepisuj. Pisz wyraźnie.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przed następnym spotkaniem...

Każda katecheza zaczyna się od powtórzenia. Możesz usłyszeć np. takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Jakie znasz cztery etapy (kroki) budowania związku z Chrystusem? Jakie imiona nosił człowiek o którym czytałeś w Dziejach Apostolskich? Co oznacza Dz 13,1? Co mawiał św. Hieronim w związku z Pismem Świętym? Nie zrób sobie wstydu... przygotuj się.

Katecheza 2. Słowo Boże

Poprzednia katecheza mówiła o czterech krokach do Jezusa: Usłyszenie (ktoś ci o Nim mówi), Spotkanie (w Biblii na modlitwie, w sakramentach), Zakochanie (w sercu), Wyznanie (powiedzenie o swojej miłości Jezusowi i światu). Jednym ze sposobów poznawania Boga jest czytanie Bożego Słowa, czytanie Biblii, Święty Hieronim powiedział, że nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa.

Pięć obowiązków chrześcijanina wobec Biblii.

Pierwszym jest słuchanie. Jeśli wierzymy, że księga Pisma Świętego jest natchniona, to wierzymy, że przez słuchane słowa mówi do nas sam Bóg. Należy zatem słuchać z należytą uwagą, nastawieniem, skupieniem.

Drugim jest czytanie. Biblia to nie jedna książka, ale cała biblioteka. Możemy z tej biblioteki wyjmować książki w różnym porządku. Czytając Biblię jak każdą inną książkę pamiętamy, że jest to książka inna od każdej innej – zawiera Boże objawienie.

Kolejnym obowiązkiem jest studiowanie Biblii, chodzi o wejście w głąb. Dlatego do studiowania wybieramy niewielki fragment tekstu – kilkanaście wersetów. Czytamy go wielokrotnie, powoli.

Innym obowiązkiem chrześcijanina wobec Biblii jest jej uczenie się na pamięć. To ważne, by wypełniać swoje myślenie odpowiednią treścią. Ostatnim obowiązkiem jest posłuszeństwo. Słuchamy Słowa, czytamy je, studiujemy i uczymy się na pamięć, by okazać Bożemu Słowu posłuszeństwo. Bez posłuszeństwa Boże Słowo „wypada” z naszego życia.

Mamy pięć obowiązków wobec Biblii: 1. Słuchanie 2. Czytanie 3. Studiowanie 4. Uczenie się na pamięć 5. Posłuszeństwo

Metody studiowania Biblii

Przed studiowaniem należy się wewnętrznie uspokoić i wyciszyć. Pomodlić do Ducha Świętego. Po przeczytaniu – najlepiej kilkukrotnym – należy odpowiedzieć na pięć pytań. Twoja lewa dłoń może ci służyć za „ściągę”.

- Co w tym fragmencie jest o Bożej miłości? (4) palec serdeczny, ten od pierścionków zaręczynowych i obrączek
- Co w tym fragmencie jest o grzechu? (2) palec wskazujący jest tym palcem, którym się grozi, gdy zbroimy
- Czy znajdujemy w nim jakieś wskazówki dla życia? Dzięki którym powiedzie się nam w życiu. (1) kciukiem życzymy sobie powodzenia

- Jaka jest główna myśl fragmentu? Jak można ją wyrazić w jednym zdaniu? (3) środkowy palec to „oś” wokół, którego wszystko się obraca
- Czego w tym fragmencie nie rozumiem? Czego nie wiem? Na jakie pytanie nie potrafię odpowiedzieć? (5) zagięty mały palec układa się w kształt znaku zapytania
- Zajrzyj do Biblii

1. Przeczytaj J 1,1-5. Przeczytaj także przypisy. Jak jest tu nazwany Jezus?

.....

2. Jak jest nazwany Jezus w Ap 19,11-13?

.....

3. Przeczytaj Mt 7,24-29. Wypełnij tabelę:

	dom pierwszy	dom drugi
Jaki fundament?		
Co na niego spadło?		
Jaki był koniec?		

Zastanów się na czym budujesz swoje życie?

4. Przeczytaj Rz 10,17. Z czego rodzi się wiara?

.....

Zadanie

Czytaj Ewangelię Łukasza, każdego dnia nie więcej niż jeden fragment. Po przeczytaniu fragmentu skreśl skrót.

Łk 1,1-25

Łk 1,26-56

Łk 1,57-80

Łk 2,1-21

Łk 2,22-40

Łk 2,41-52

Przed następnym spotkaniem...

Na początku kolejnego spotkania możesz usłyszeć takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Jakie znasz obowiązki chrześcijanina wobec Biblii? W jaki prosty sposób można studiować Pismo Święte? Co oznaczają skróty: J 10,1-10? Na katechezę 3 weź ze sobą Nowy Testament.

Katecheza 3. Modlitwa

Czytanie duchowne (*lectio divina* – czyt. lekcjo diwina) (metoda studium Biblii)

1. **Miejsce.** W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas.** Przynajmniej kwadrans. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy.** Godna i wygodna. Można w czasie tej modlitwy klęczeć, można usiąść na wygodnym krześle przy stole.
4. **Tekst.** Będą to najczęściej ewangelie, listy, psalmy.
5. **Przebieg.** Istotą tej metody jest jej podział na czytanie (*lectio*), medytację (*meditatio*), modlitwę (*oratio*).
6. **Lectio.** Na czytanie (*lectio*) wybieramy dłuższy fragment tekstu – przynajmniej jeden rozdział. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Znalezienie takiego tekstu jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.
7. **Meditatio.** Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Angażujemy na tym etapie nie tylko rozum ale także i serce.
8. **Oratio.** Na pewnym etapie medytacji zamienia się ona w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie.
9. Po zakończeniu cyklu, jeśli starcza nam czasu, możemy go powtórzyć. Kontynuujemy wtedy czytanie do momentu znalezienia kolejnego wersetu, następuje kolejna medytacja i kolejna modlitwa. Długość trwania jednego cyklu jest sprawą bardzo indywidualną. W czasie pół godziny można zmieścić zarówno jeden jak i cztery cykle.

Czytaj (<i>lectio</i>)	Powtarzaj, medytuj (<i>meditatio</i>)	Módl się własnymi słowami (<i>oratio</i>)
		

Zajrzyj do Biblii

Twoim zadaniem związanym ze studium Biblii będzie podjęcie praktyki czytania duchownego (*lectio divina*). Tekst, które weźmiemy do czytania to Pierwszy List św. Jana (1J – taki jest skrót tej księgi, znajdziesz ją pod koniec Nowego Testamentu). Po modlitwie wpisujemy werset/fragment, który na modlitwie nas poruszył i stał się podstawą naszej medytacji i modlitwy danego dnia. Przepisany tekst oznaczamy podając po skrócie księgi numer rozdziału i wersetu.

Dzień I
..... 1 J.....
Dzień III
..... 1 J.....
Dzień V
..... 1 J.....
Dzień VII
..... 1 J.....

Przed następnym spotkaniem...

Następna katecheza także zacznie się od powtórzenia. Możesz usłyszeć np. takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Jak nazywa się metoda modlitwy, którą poznaliśmy? Jak się do niej przygotować? Jakie są jej trzy główne elementy? Czy pacierz jest modlitwą?

Katecheza 4. Sakramenty

Boga możemy spotkać i poznać przez słuchanie Bożego Słowa, możemy z Nim rozmawiać (tym jest właśnie modlitwa). Jest jeszcze jeden ważny sposób, poprzez który doświadczamy spotkania z Bogiem i Jego łaski. Są to sakramenty. Jest siedem sakramentów.

Sakramenty to widzialne znaki niewidzialnej łaski. Bóg posługuje się tym, co zwykle (chleb, wino, woda, olej, słowo), by nadać temu - inną (odnoszącą się do Boga) rzeczywistość.

Nasze zmysły zatrzymują się tylko na tym, co można zobaczyć, usłyszeć i poczuć, ale sakrament jest czymś głębszym, czego dotyka tylko wiara. Dlatego dla owocności sakramentu potrzebna jest prawdziwa i głęboka wiara. Bez wiary człowiek nie doświadczy Bożej łaski, choć rzeczywiście Bóg tej łaski będzie udzielał.

Jezusowi, który spotyka się z człowiekiem nie wystarcza to, że mówi do człowieka, nie wystarcza też to, że człowiek mówi do Niego. Jezus chce czegoś więcej – chce jeszcze większej bliskości, chce dotknięcia, chce pocałunku. Można powiedzieć, że sakramenty to takie „dotknięcia” Pana Boga, które owocują oczyszczeniem, umocnieniem, pocieszeniem, uzdrowieniem.

Zajrzyj do Biblii

Kontynuuj praktykę czytania duchownego (*Lectio Divina* – sposób masz podany w poprzednich materiałach). Zaczynaj w ten sposób czytać Ewangelię Marka i List do Rzymian. Proszę czytać te teksty na zmianę – jednego dnia Ewangelię, drugiego List. Zachęcam do czytania każdego dnia. Obowiązkowo jednak należy zostawić 6 wpisów do niniejszych materiałów (3 z Ewangelii i 3 z Listu). Po naszej modlitwie wpisujemy werset/fragment, który na modlitwie nas poruszył i stał się podstawą naszej medytacji danego dnia. Przepisany tekst oznaczamy podając po skrócie księgi numer rozdziału i wersetu.

Dzień I Mk.....
.....
Dzień II Rz.....
.....
Dzień III Mk.....
.....
Dzień IV Rz.....
.....
Dzień V Mk.....
.....

Dzień VI
..... Rz.....

Odszukaj następujące fragmenty, w miejscu po skrócie biblijnym jednym zdaniem określ treść fragmentu (np. daj tytuł), następnie odpowiedz na dodatkowe pytanie:

1. Mk 2,1-12

Co Jezus zobaczył w niosących chorego? Mk 2,5

2. Mk 3,1-6

Co było przyczyną smutku Jezusa? Mk 3,5

3. Mk 5,1-20

Jak określono Jezusa? Mk 5,7

4. Mk 5,21-34

Co ocaliło kobietę? Mk 5, 34

5. Mk 7,31-37

Co znaczy Effatha? Mk 7, 34

6. Mk 10,46-52

Jak wołał syn Tymeusza? Mk 10, 47

.....

Przed następnym spotkaniem...

Następna katecheza także zacznie się od powtórzenia. Możesz usłyszeć np. takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Wymień sakramenty i podaj definicję sakramentu. Jak można inaczej nazwać spotkanie z Jezusem w sakramentach? Wymień sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego, sakramenty uzdrowienia, sakramenty w służbie komunii i posłaniu wiernych.

Katecheza 5. Boża miłość

Potrzeba miłości jest głęboko wpisana w ludzką naturę. Człowiek pragnie kochać i być kochanym. Bóg także chce kochać i być kochanym. Kocha nas, ale często tej miłości nie przyjmujemy? Dlaczego?

Problem tkwi w tzw. „obrazie Boga”, z którego wynika nasze wyobrażenie Jego miłości. Słowo „Bóg” dzieli los wszystkich innych słów - może być różnie rozumiane przez różnych ludzi. Mówimy, że każdy człowiek ma swój własny obraz Boga, swoje własne rozumienie (czasami błędne). Musimy pojąć, że Bóg jest inny. Jeśli „nałożymy” na Niego nasze wyobrażenia, które wynieśliśmy ze świata, to popełnimy błąd. Bóg jest INNY i jego miłość jest INNA!

Są dwa rodzaje miłości – warunkowa i bezwarunkowa (ta inna, pochodząca od Boga).

Najpierw **miłość warunkowa**.

Kocham cię, bo..., kocham cię, jeśli..., kocham cię, bo spełniasz moje wymagania.

A teraz **miłość bezwarunkowa**.

jest to miłość, którą w doskonałym stopniu posiada tylko Bóg. Jeśli człowiek tak kocha – to z łaski Bożej.

Bóg cię kocha, bo jego miłość jest bezwarunkowa. Bóg cię kocha, nie dlatego, że na tę miłość zasługujesz, ale dlatego, że po prostu jesteś. Gdy chcemy dowodów tej miłości to powinniśmy spojrzeć na krzyż. Jezus był niewinny, nie zasługiwał na śmierć. Na śmierć zasługujemy my. Jezus z miłości dla nas oddał swoje życie: *Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.* (J 3,16)

Zajrzyj do Biblii, wykonaj polecenia:

1. Kim jest Bóg według Biblii? 1J 4,8
2. Kim mamy być dla Boga, przez Jego wolę i miłość? Ef 1,5
3. Jakie przypowieści zamieszcza św. Łukasz w piętnastym rozdziale swojej Ewangelii? Łk 15
4. Przeczytaj te przypowieści Łk 15

5. Czego uczy przypowieść o marnotrawnym synu? Łk15, 11-24 Napisz własnymi słowami.

.....
.....
.....
.....
.....

6. Przeczytaj Hymn o miłości św. Pawła. 1Kor 13

7. Przeczytaj raz jeszcze ten fragment. Masz w nim zawarte cechy prawdziwej miłości: „Miłość cierpliwa jest, [miłość] łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, [miłość] nie szuka poklasku, [miłość] nie unosi się pychą; (...) (miłość] nie szuka swego, [miłość] nie unosi się gniewem, [miłość] nie pamięta złego; [miłość] nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz [miłość] współweseli się z prawdą. (1Kor 13,4-6)

8. Spróbuj poznać prawdziwy obraz Boga. Przepisz powyższy fragment zastępując słowo „miłość” słowem „Bóg”. Tam gdzie trzeba zmieniamy końcówki wyrazów.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

9. Jeszcze raz przepisz powyższy fragment. Tym razem zastąp słowo „miłość” swoim imieniem. Tam gdzie trzeba zmieniamy końcówki wyrazów.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Przed następnym spotkaniem...

Pamiętaj – przygotuj się. Możesz usłyszeć takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Jaka potrzeba jest bardzo mocno wpisana w serce człowieka? Jakie przypowieści z Ewangelii Łukasza przeczytałeś w domu? Jakie są dwa rodzaje miłości? Na czym polegają?

Katecheza 6.

Grzech człowieka

Tematem poprzedniej katechezy była miłość Boża. Usłyszeliśmy, że Bóg, który jest miłością, kocha nas w sposób bezwarunkowy: „Kocham. (kropka)”. To zupełnie INNA miłość niż ta, której doświadczamy codziennie. Może dlatego tak trudno jest nam jej zaufać?

Dlaczego nie doświadczam Bożej miłości? Dlaczego jej nie widzę?

Dlaczego w klęskach żywiołowych giną niewinni ludzie? Dlaczego ciągle na świecie są jakieś wojny, terrorystyczne ataki? Dlaczego w moim życiu nie układa się tak jak chciałbym? doświadczam na sobie zła, przemocy. Odpowiedź Boga jest jedna: Człowiek zamiast Bożej miłości wybrał w swoim życiu grzech. Bóg chciał człowiekowi dać wszystko: zaspokojenie jego potrzeb, harmonię świata i relacji międzyludzkich, wreszcie życie wieczne.

Człowiek wybrał jednak inne życie. Wybrał nieposłuszeństwo i życie według własnych planów. Często myśląc o grzechu myślimy o opuszczeniu Mszy św., obmawianiu kogoś czy przekleństwach. Grzech to przede wszystkim odejście od Boga, nasza niewiara i wypowiedzenie posłuszeństwa. Grzech to nasze odejście od Źródła Życia, czyli nasza śmierć. Ludzie często myślą, że grzesząc krzywdzą Boga. Grzech jest obrazą Boga, ale jest to przede wszystkim krzywda jaką człowiek wyrządza sobie samemu. Grzeszący człowiek przypomina drzewo, które rosnąc nad bijącym źródłem postanawia przesadzić się w pustynię. Czyniąc to wydaje wyrok na siebie.

Problemem współczesnego świata jest ślepotą na grzech. Ludzie nie chcą. Nie potrafią uznać swojego grzechu. Nawet spowiadając się, tak naprawdę nie są przekonani o swojej winie, klepią wyuczone formułki. Tymczasem droga do prawdziwego pojednania prowadzi przez prawdziwą skruchę, prawdziwe uznanie swojego stanu i szczerą (a nie sztuczne) przychodzą do Boga.

Spójrzmy teraz osobiście na grzech w naszym życiu. Czy przeżywam go jako odejście od Boga, odcięcie się od Jego miłości, od Źródła Życia? Jak przeżywam swój powrót, swój sakrament pojednania? Jak wyglądają moje spowiedzi? Jak się do nich przygotowuję? Czy spowiedź jest moim spotkaniem z Bogiem czy też „odbębnieniem” pustego rytuału?

Zajrzyj do Biblii

Przeczytaj tekst, który już znasz: Łk 15,11-24. Odpowiedz na pytania:

1. Na czym polegał grzech syna marnotrawnego?
2. Jakie były skutki jego grzechu? Opisz stan, w jakim znajdował się syn.

3. Spróbuj, na podstawie przypowieści, napisać swoją własną (nie katechizmową) definicję grzechu:

.....
.....
.....

3. W jaki sposób ojciec przywitał swojego syna? Wylicz co syn otrzymał od ojca:

.....
.....

4. Napisz co mógł czuć ojciec witający swojego syna:

.....
.....

5. Napisz co stracił syn odchodząc od ojca?

.....
.....
.....

6. Napisz co zyskał po powrocie?

.....
.....
.....

7. Co czuje Bóg, gdy wraca do niego grzesznik?

.....
.....
.....

Dokładnie i SAMODZIELNIE wykonaj prace domową – Zajrzyj do Biblii. Staraj się poznać odpowiedzi na wszystkie pytania, tak, byś umiał na spotkaniu zabrać głos.

Przed następnym spotkaniem...

Możesz usłyszeć takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Czy grzech powoduje, że kończy się miłość Boga? Na czym polega grzech?

Katecheza 7.

Zbawienie w Jezusie

Sama informacja – wiedza o Jezusie nie daje zbawienia. Wiara to coś więcej niż pobożny przykład. Jezus ratuje ci życie. Na tym polega prawdziwa wiara. To nie jest teoria, to nie jest abstrakcja, ale żywy Jezus, który wchodzi w życie człowieka, by je uratować. Każdy z nas boryka się z jakimiś problemami, słabościami i grzechami. I do każdego z nas mówi Jezus: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.* (Mt 11,28) Jezus chce ci pomóc, chce wejść w twoje życie i uratować cię - zbawić cię. Niezależnie jak nazywa się jezioro, w którym toniesz - chce cię z niego wyciągnąć. Czy zawołasz do niego - ratuj mnie?

Zajrzyj do Biblii

W tym studium Biblii poznasz historie ludzi, w których życie wszedł Jezus.

1. Przeczytaj Mk 1,40-42.
2. Kto został uzdrowiony przez Jezusa?
3. Jakimi słowami prosił o uzdrowienie?
4. Kiedy ostatni raz byłeś u dobrej, szczerzej spowiedzi? Czy traktujesz swoje grzechy jak trąd? Co jest trądem twojego życia? Nie musisz wpisywać odpowiedzi na te pytania, ale odpowiedz sobie na nie szczerze.
5. Przeczytaj Mk 2,1-12.
6. Ewangelista nie zapisał imienia sparaliżowanego. Przeczytaj raz jeszcze tekst, we wszystkie możliwe miejsca wstawiając swoje imię (zamiast „paralitik”, „on”, „go” itd.).

7. A teraz przepisz wersety wstawiając we wszystkie możliwe miejsca swoje imię (zamiast „paralitik”, „on”, „go” itd.).

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Czy wierzysz, że Jezus może odpuścić twoje grzechy?

.....

8. Przeczytaj Mk 5, 1-43. O jakich cudach przeczytałeś? Opisz je jednym zdaniem - tytułem:

- a)
- b)
- c)

9. Co jest potrzebne ze strony ludzi, by Jezus mógł uczynić cud? Mk 5,34.36

.....

10. Jaki był największy cud Jezusa, świadczący o Jego niezwykłej mocy?

Mk 16,1-20

Czy wierzysz w to?

11. Czy wierzysz, że Jezus swoją mocą może wejść także w twoje życie i zbawić cię?

.....

Czy chcesz tego?

Przed następnym spotkaniem...

Każda katecheza zaczyna się od powtórzenia. Możesz usłyszeć np. takie pytania: Jaki był temat ostatniego spotkania? Jaki był temat przedostatniego spotkania? Jaki był temat piątej katechezy? W jakich obrazach przedstawione zostały trzy rodzaje chrześcijaństwa? W jaki sposób możemy zbawić się?

Katecheza 8. Być z Jezusem

Człowiek, grupy ludzi, całe państwa zawierają niekiedy przymierza. Zobowiązują się, dla realizacji własnych interesów, do współpracy. Zawieranie przymierzy wynika z zauważenia prostej rzeczy - razem jest łatwiej, razem stanowi się większą siłę. Czasem jest to jedyna szansa.

Bóg także pragnie zawrzeć przymierze z człowiekiem. Specjalnością człowieka jest jednak łamanie przymierzy. Tak było w historii (przymierze pod górą Synaj) i tak jest i teraz - z każdym człowiekiem. Potrzeba nam zatem takiego przymierza, którego nie można złamać. Takie przymierze może dać tylko Jezus.

To przymierze nie jest jednak zawierane automatycznie. Przymierze to umowa, którą zawierają dwie strony, które działają w sposób wolny i świadomy. Tej wolności i świadomości potrzebuje każdy z nas.

Ta dojrzałość przychodzi z wiekiem. Gdy człowiek staje się autonomiczny w swoich wyborach, gdy staje się krytyczny i potrafi samodzielnie oceniać, wtedy dopiero może dopełnić osobiście swój chrzest swoją decyzją.

Zauważmy jednak, że tej decyzji bardzo często brakuje. Człowiek staje się dorosły a w dziedzinie wiary pozostaje małym dzieckiem. Dalej o jego życiu religijnym decydują rodzice, sąsiedzi, ludzka opinia, tradycja, przyzwyczajenie czy bezmyślność.

Takie „chrześcijaństwo” jest bardzo letnie – i bardzo nie podoba się Bogu. W Apokalipsie (3,16) czytamy: „skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię wyrzucić z mych ust”. Ten sam fragment (Ap 3,14-20) wskazuje na potrzebę zaproszenia Jezusa do swojego życia – zawarcia z Nim przymierza. Zawarcie przymierza z Jezusem to poznanie Bożej miłości, to świadomość swojej grzeszności, to zobaczenie w Jezusie Zbawiciela i poproszenie (w modlitwie), by On zbawił nas z naszych grzechów i towarzyszył w ciągu całego naszego życia.

Zawarcie przymierza (zaproszenie Jezusa) dokonuje się w modlitwie.

Zaproś Jezusa do swojego życia, otwórz się na jego dary (także dar Ducha Świętego), poznaj smak prawdziwego życia z Bogiem.

Zajrzyj do Biblii

Przeczytaj uważnie Ap 3,14-20. To tekst o Kościele, o Tobie.

1. Czy Jezus zna twoje czyny? (w. 15)
2. Jak je opisuje? (w. 15-16)
3. Co robi z „letnim” chrześcijaninem? (w. 16)

4. Na czym polega zaślepienie ludzi? (w. 17)

5. Co powinniśmy zrobić? (w. 20)

Możesz zaprosić Jezusa do swojego życia przez modlitwę. Przygotuj się do tej modlitwy, zaplanuj miejsce i czas. Niech ta modlitwa będzie naprawdę Twoja. Tu nie chodzi o słowa, ale by to, co się wypowiada, przeżyć w sercu. Możesz użyć własnych słów lub tekstu poniżej.

Modlitwa zaproszenia Jezusa

Panie Jezu, potrzebuję Cię. Uznaję swoją grzeszność. Otwieram Ci drzwi mojego życia i przyjmuję Cię, Jako swego Zbawiciela i Pana. Dziękuję Ci, że przebaczyłeś moje grzechy umierając za mnie na krzyżu. Proszę o Twoje kierownictwo w moim życiu. Uczyń mnie takim, jakiego mnie pragniesz.

Możesz także poprzestać na swojej dłuższej osobistej, spontanicznej modlitwie opartej na przeczytanych fragmentach z Biblii.

To było ostatnie spotkanie

Zobacz, że zbierając wszystkie materiały otrzymałeś na końcu małą książkę. Stoisz przed ostatnim wyborem w trakcie naszych spotkań – wyrzucić ją bądź zatrzymać i wracać do jej treści.